Nr. 19. Środa 24. Stycznia 1872. Rok 62.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr, na kwartał 3 złr, na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.*)

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 17. stycznia b. r. przenieść radcę galicyjskiego Namiestnictwa drugiej klasy Adolfa Pauli na miejsce radcy zastępującego Prezydenta Rządu krajowego w Czerniowcach.

*) Powtórzono z powodu niedokładnego przekładu w nr. 17.

Jego Excelencya p. Namiestnik mianował kancelistę powiatowego Feliksa Wierzbowskiego sekretarzem powiatowym w Nadwórnie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 19. stycznia 1872.

J. Ex. p. Namiestnik mianował praktykantów budowniczych: Juliana Soświńskiego, Emeryka Skawskiego, Tomasza Słomskiego, Zygmunta Dawida i Maryana Przetockiego, adjunktami budowniczymi.

Lwów, dnia 22. stycznia 1872

C. k krajowa dyrekcya skarbu mianowała prowizorycznym kontrolerem podatkowym III. klasy oficyała podatkowego Stanisława Macierzyńskiego.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego za czas od 1. listopada do końca grudnia 1871.

(Ciąg dalszy.)

Wydział krajowy nie uwzględnił dalej rekursów:

b) w sprawach drogowych:

16) Naczelnika gminy Mroźnicy, skazanego przez Wydział pow. w Drohobyczy na karę 20 złr. za niewypełnienie poleceń Wydziału pow. względem naprawy drogi gminnej w Mroźnicy, wiodącej do Schodnicy, i zmianę kierunku tejże.

17) Naczelnika gminy Stanin skazanego za uchybienie na karę 5 złr. przez Wydział pow. w Kamionce.

18) Zwierzchności gminnej w Nowym Sączu przeciw uchwale Rady pow. nakładającej dodatki do podatków na pokrycie potrzeb dróg powiatowych.

19) Gminy Nowosiółek przeciw orzeczeniu Wydziału pow. w Kamionce, polecającemu dostarczenie szutru i robocizny do naprawy drogi gminnej.

20) Naczelnika gminy Kossowa skazanego za rozmaite przewinienia przez Wydział pow na kary w kwocie ogólnej 70 złr.

21) Naczelnika gminy w Haliczu skazanego przez Wydział pow. Stanisławowski na karę 5 złr. za nieczyszczenie rowów przy drodze krajowej.

22) Naczelników gmin w Pakoszówce i Strogowie, skazanych przez Wydział pow. Sanocki na kary po 10 złr. za nie naprawianie dróg.

23) Naczelnika gminy Podhajce skazanego przez Wydział pow. na karę 20 złr. za nienaprawianie dróg

24) Zwierzchności gminnej Dąbrówki Niemieckiej, skazanej przez Wydział pow. Sandecki na grzywnę 3 złr. za zaniedbanie ukarania szkodników na drodze krajowej.

25) Właściciela obszaru dworskiego z Rodatycz, przeciw orzeczeniu Wydziału pow. zarządzającemu naprawę drogi koło karczmy rekurenta.

26) p. Jana Białoruskiego przeciw uchwałom Rady gminnej Glinian i Wydziału pow. w sprawie dostarczenia materyału na most z lasu gminy gliniańskiej.

27) Dyrekcyi północnej kolei żelaznej przeciw orzeczeniu Wydziału pow. w Chrzanowie, iż most na drodze dojazdowej do dworca kolei w Szczakowej, jeżeli nie zostanie naprawiony, ze względów policyjnych będzie musiał być usunięty, i że do naprawy tego mostu gmina nie może być pociąganą.

28) Obszaru dworskiego w Batkowie przeciw orzeczeniu Wydziału pow. Brodzkiego, iż do naprawy mostu na śluzie wszystkie części obszaru dworskiego materyał wspólnie dostarczyć mają.

29) Zwierzchności gminnej w Załubinczu przeciw poleceniu Wydziału pow. Sandeckiego, iż ma się zająć wyszukaniem szkodnika pasącego bydło w rowach drogi krajowej.

30) Naczelnika gminy w Narolu skazanego przez Wydział pow. Cieszanowski na karę 10 złr. za nienaprawienie drogi.

31) p. Eliasza Pintera przeciw orzeczeniom Rady gminnej w Kamionce Strumiłowej i Wydziału pow. uznającym rekurenta za łamiącego kontrakt o dzierżawę myta drogowego.

32) Obszaru dworskiego w Zakrzowic przeciw wezwaniu Wydziału pow. Wielickiego do zwrotu kwoty wydanej na zakupno niedostarczonego przez obszar dworski materyału mostowego.

33) Gminy Bieńkowej Wiszni skazanej przez Wydział pow. Rudeński i gminy Dzikowa. skazanej przez Wydział pow. Tarnobrzeski na zwrot kwot wydanych na naprawę drogi na koszt gmin pomienionych.

34) Zwierzchności gminnej Zalesia przeciw orzeczeniu Wydziału pow Rzeszowskiego, którem polecono częściowe wyszutrowanie wpadających do drogi krajowej dróg gminnych.

35) Gminy Godowej przeciw orzeczeniu Wydziału pow. Rzeszowskiego, polecającemu naprawę i utrzymanie drogi Strzyżowsko-Domaradzkiej.

36) Gminy Starego Sącza przeciw podniesieniu muru przy moście i dojazdu na drodze krajowej.

37) P. Leona Czepelaka, naczelnika gminy, skazanego na grzywnę 5 złr. za nienaprawienie drogi.

c) w sprawach szkolnych:

38) Gminy Piwody przeciw orzeczeniu Wydziału pow Jarosławskiego, iż dotacya na szkoły ma być wybieraną tytułem dodatków do podatków a nie jako opłata od numerów.

Wydział krajowy orzekł jako zasadę, że budowa zjazdów z drogi krajowej na drogi gminne, do gmin należy, i że takowa ma być uskutecznioną bez narażenia drogi krajowej na zepsucie.

Na zapytanie o zdanie c. k. sądu kraj. wyż. lwow. w sprawie prowizoryalnej gminy Kuliczkowa przeciw p. Władysławowi Osmólskiemu o naruszenie drogi przez las wiodącej, odpowiedział Wydział kraj, że orzeczenie w tej sprawie nie należy do kompetencyi władz autonomicznych.

Wydział kraj. udał się ponownie do c. k. Namiestnictwa w sprawie zasadniczej karania za przestępstwa drogowe na drogach krajowych, żądając dla siebie przyznania praw instancyi wyższej dla rekursów od orzeczeń Wydziałów powiatowych.

Wydział kraj. wystosował okólnik do Wydziałów powiatowych, normujący postępowanie przy sprzedaży starego materyału z mostów z tem zastrzeżeniem, że takowy żadną miarą między służbę drogową nie może być rozdzielany.

Wydział krajowy zatwierdził oferty:

a) na roboty konserwacyjne przy drogach krajowych:

1. p. Drohojewskiego i gminy Krościenka dla drogi Sandecko-Niedzieckiej.
2. P. Pawluśkiewicza dla drogi Czorsztyńsko-Zaborniańskiej.
3. P. Gralewskiego dla drogi Barańskiej.
4. P. Feliksa Schmitta dla drogi Nowosandeckiej i Tylmanowskiej.

b) Na dzierżawy myt:

1. P. Izraela Aric Koflera na stacyę w Puharach.
2. P. Gedla Safrina na stacyę w Buczaczu.
3. P. Ignacego Stanka i spółki, oraz p. Maryi i Ignacego Stanków na stacye w powiecie Nowotargskim.
4. P. Izera Moznera na stacyę w Dawiekowcach.
5. Pp. Ozyasza Hausnera i Mendla Margulesa na stacye w Czortkowie i Dzuszynie.
6. P. Majera Libera na stacye w Brzeżanach, Kozowie i Horodyszczu.

Z przyrostku fundacyi ś. p. Jana Towarnickiego, przynoszącego roczny dochód w kwocie 1215 złr. ustanowił Wydział krajowy cztery nowe stypendya, przeznaczając dwa stypendya dla krewnych i imienników fundatora w najwyższej kwocie po 300 złr., dwa stypendya dla obcych w najwyższej kwocie po 200 złr, pozostawiając resztę 215 złr. na inne cele dobroczynne lub naukowe.

(Dokończenie nastąpi.)

Wiedeń. Stan zdrowia Najjaśniejszej Pani tak się polepszył, że już w środę miała wyjechać do Meran.

— Dnia 22go b. m. odbyć się miało pierwsze posiedzenie podkomitetu komisyi konstytucyjnej. Na tem posiedzeniu podkomitet miał się porozumieć w kwestyi, jakiemi zasadami należy się powodować przy załatwieniu rezolucyi galicyjskiej. „Presse“ pisze w tej mierze co następuje: „Pomiędzy niemieckimi deputowanymi panuje przekonanie, że galicyjska rezolucya załatwioną zostanie pomyślnie dla Galicyi i dla stronnictwa konstytucyjnego, jeżeli Polacy nie uważają życzeń zawartych w rezolucyi za ultimatum, od którego odstąpić nie myślą. A tego podobno obawiać się nie potrzeba, gdyż dr. Zyblikiewicz zajął w ostatnich przemówieniach swoich stanowisko wcale pojednawcze.“

— Komisye Izby deputowanych wybrane na posiedzeniu piątkowem już się ukonstytuowały. Komisya mająca zdać sprawę z przedłożenia o hipotekach w Dalmacyi wybrała przewodniczącym dra Vidulicha, sekretarzem dra Keila, komisya do przedłożeń sądowokarnych przewodniczącym dra Weebera, sekretarzem dra Edlbachera, komisya do przedłożeń o władzy dyscyplinarnej nad adwokatami przewodniczącym deput. Mendego, jego zastępcą dep. Dumbe, sekretarzem dra Wegscheidera; komisya mająca się zająć sprawą poboru rekruta, wybrała przewodniczącym dra Figulego, sekretarzem hr. Starhemberga

Peszt. Sejm kroacki został rozwiązanym. W piątek odczytano w sejmie tym reskrypt cesarski następującej osnowy: „My Franciszek Józef itd. itd. zgromadzonym w sejmie kroacko-słoweńskim magnatom, piastunom godności i reprezentantom ludu Nasze królewskie pozdrowienie! Kiedyśmy pismem Naszem królewskiem z dnia 31go marca 1871 zwołali na dzień 1go czerwca 1871 roku sejm kroacko-słoweński do naszego głównego miasta Zagrzebia, żywiliśmy nadzieję, że nowo zwołany sejm oceniając okoliczność tę, iż stosunki prawnopolityczne prawnie uregulowanemi zostały przez poprzedni sejm kroacko-słoweński w porozumieniu się z sejmem węgierskim, całą swą czynność poświęci reformom wewnętrznym, które dla skutecznego rozwoju Naszego ukochanego królestwa Kroacyi i Slawonii niezbędnie są potrzebne i powszechnie za takie uznanemi zostały.

W skutek wielkich politycznych sprzeczności, jakie powstały w Naszem królestwie Kroacyi i Slawonii, widzieliśmy się spowodowanymi na mocy prawnie przysługującej nam władzy powtórnie sejm odroczyć. Oświadczenie większej liczby reprezentantów ludu ogłoszone dnia 20. września 1871 wyborcom obudziło w nas to przykre przekonanie, że w obec usposobienia objawionego w tem niechwalebnem i z istniejącemi ustawami niedającem się pogodzić oświadczeniu, nie można się od tego sejmu spodziewać skutecznej działalności.

Z drugiej strony usłyszeliśmy z zadowoleniem, że między ludnością Naszych ukochanych królestw Kroacyi i Slawonii, już teraz objawiać się zaczyna wszechstronnie duch spokojniejszy i do zgody skłonniejszy. Po tym duchu zgody spodziewamy się z pewnoscią, że ciało reprezentacyjne zbierające się w skutek wyborów nowych, obok winnego uszanowania sankcyonowanych przez Nas ustaw i na zasadzie ustawy zasadniczej państwa, która reguluje stosunek prawnopolityczny Naszych królestw Kroacyi i Slawonii do królestwa węgierskiego, i która nie może być zmienioną w inny sposób od tego, w jaki powstała — starać się będzie o popieranie wszechstronne tak żywo rozwijającego się życia narodowego ku dobru korony św. Szczepana i całej monarchii.

Tego spodziewając się, widzimy się spowodowanymi na mocy §. 3. artykułu 2. ustawy z r. 1870 przysługującego Nam prawa królewskiego rozwiązać zwołany na d. 15. stycznia sejm, polecając równocześnie Banowi Naszych królestw Kroacyi, Slawonii i Dalmacyi aby celem zwołania nowego sejmu zarządził co potrzeba Zresztą zachowujemy dla Was Naszą c. i k. łaskę.

Dan w Wiedniu dnia jedenastego miesiąca stycznia 1872 r.

(podpisano) *Franciszek Józef w. r.*

Berlin. Do „Köln. Ztg.“ piszą z Berlina pod dniem 16. bm.:

„Telegram donosi, że poseł szwedzki przy dworze londyńskim oświadczył w dzienniku „Times“, iż podana wiadomość przez korespondenta tegoż dziennika, jakoby autorem zamieszczonego w dzienniku „Aftonbladet“ artykułu pełnego namiętnych wycieczek przeciw Niemcom—

miał być król Szwecyi, zupełnie jest nieuzasadnioną i mylną. Król szwedzki bowiem nigdy nie zajmował się polemiką dziennikarską, a dotąd nie ogłosił nic drukiem oprócz kilku poematów podpisanych literą C. Zaprzeczenie to posła szwedzkiego — pisze dalej korespondent — wzbudza tu co do swej wiarogodności pewne niedowierzanie. Nie mogą tu sobie bowiem wytłumaczyć, dla czego to zaprzeczenie w kwestyi tak ważnej nastąpiło tak późno i to dopiero w skutek wyraźnego zapytania pełnomocnika pewnego dworu zagranicznego; dalej zastanawiają się tu nad tem, jak redakcya tego dziennika mogła być tak nieostrożną, iż zamieszczając artykuł pod tytułem „Jedno słowo po niewczasie“ mogła dodać, iż są to uwagi autora podpisującego się literą C, kiedy cały świat wie o tem, że król Szwecyi tą literą swe prace literackie podpisuje. Pierwsza część pomienionego artykułu ogłoszoną była 7. grudnia z. r. Zaprzeczenie odnoszące się do autora artykułu zamieszczono dopiero 40 dni później. Między innemi pisze autor w pierwszej części tego artykułu: „Polityka zaborcza Prus zgotuje sobie kiedyś sama grób i poniesie zasłużoną karę, skoro tylko ludy poznają, że mowa sama nie jest jeszcze narodowością i że ciężar niewoli nawet wspólną mową złagodzonej może być nieznośnym. Obecnie są Prusy straszne dla wszystkich, którzy niechcą stać się ich niewolnikami, lub bezpośrednimi poddanymi króla pruskiego. Rosya dowodzi z każdym dniem, iż ma ona swe posłannictwo tam, gdzie je Anglia przez swój niski i obrzydliwy egoizm utraciła. Mundus vult decipi. Ks. Bismark umiał z tego skorzystać. Narody i rządy przyczyniały się same do potęgi Prus i swego własnego niebezpieczeństwa. Austrya pomagała Prusom przeciw Danii, Prusy wynagrodziły ją Sadową. Francya czyli Napoleon III liczył niegdyś na to, iż Prusy sowicie mu się odwdzięczą; Prusy odpowiedziały na to Sedanem, komuną paryską i internacyonalem. Anglia i Rosya zgodziły się na rozbiór Francyi. Anglia żałuje już tego, jak to się okazuje przy traktowaniu kwestyi okrętu Alabama; nadskakuje byłemu cesarzowi i grozi palcem w bucie z powodu niepomyślnego dla niej rozwiązania kwestyi czarnomorskiej. Przez kokietowanie rządu rosyjskiego z Prusami oburza Rosya całą słowiańszczyznę przeciw sobie; a pomimo wielkich sympatyi obecnego cesarza rosyjskiego ku Prusom przyjdzie kiedyś do eksterminacyjnej wojny między Rosyą a Niemcami“. Mniemam — pisze w końcu korespondent — iż ten styl i takie przekonania polityczne autora mogły słusznie zwrócić na siebie uwagę tak co się tyczy nieostrożności redakcyi dziennika „Aftonblad“ jakoteż i tej okoliczności, iż powyższe zaprzeczenie w „Times“ tak późno się pojawiło“.

Paryż. Kryzys wersalska szczęśliwie przeminęła. Jak wiadomo, Thiers żądał uchwalenia przynajmniej w zasadzie podatku od płodów surowych, przyrzekając nie wprzódy żądać go, dopóki inne źródła finansowe wystarczą. Było to już znacznem zmodyfikowaniem początkowego wniosku rządowego, który stawił podatek ten przed wszystkiemi innemi podatkami. Był to wniosek Bartha co do przyjęcia w zasadzie podatku od płodów surowych, a Thiers przystał na niego i gorąco go popierał. Natomiast Feray wniósł, aby zasady podatku tego nie tykać, dopóki komisya mająca zbadać wnioski rządowe co do podatków, nie przekona się, że na innej drodze nie przyjdzie się do równowagi w budżecie. Izba uchwaliła 377 głosami przeciw 329 wziąść przedewszystkiem pod obrady wniosek Feraya i uchwaliła takowy 377 głosami przeciw 307. Tym sposobem, raz rząd a raczej Thiers poniósł porażkę, drugi raz doktryna jego ekonomiczna o opodatkowaniu płodów surowych upadła. Jeźli przyjdzie mimo tego do takiego podatku, zaprowadzony on tylko będzie w wysokości najniezbędniejszej, gdyby inne podatki nie pokryły deficytu.

Uchwała ta skłoniła Thiersa i cały gabinet jego do podania się do dymisyi. Izba wszelako przez umyślne wotum zaufania wyrażone w formie motywowanego porządku dziennego uchwaliła niemal jednogłośnie, że dymisyi nie przyjmuje, albowiem odrzucenie wniosku popieranego przez Thiersa nie było objawem nieufności dla prezydenta. Thiers poprzestał na tej rehabilitacyi i cofnął dymisyę swoją. Zapewne cofnęli ją i ministrowie. Prawie jednogłośna uchwała izby wyrażająca ufność dla Thiersa, świadczy, iż stronnictwa, których nie zaspakaja dzisiejszy skład rządu, uważają za konieczność utrzymać Thiersa przy władzy i nie mają go kim zastąpić.

— Gazety francuskie a nawet niemieckie opisują szczegółowo o uroczystości pobłogosławienia w katedrze w Chantilly związku małżeńskiego księcia Władysława Czartoryskiego z ks. Małgorzatą Nemours.

Pomiędzy świadkami znajdowali się cesarz brazylijski, pragnący zastąpić swego zięcia, młodego hrabiego d'Eu, brata młodej pani. P. Beyens, minister belgijski reprezentował króla belgijskiego.

Książęta i księżniczki familii orleańskiej umieszczeni byli na lewo w chórze, na prawo członkowie familii ks. Czartoryskiego. Obecnymi byli: książę i księżniczka Chartres, ks. Salerno, ks. Aumale, ks. Guise, księstwo Montpeusier ks. Augusta Saxen-Coburg, ks. Philip i ks. Amalia z Koburga.

Ze strony ks. Czartoryskiego byli obecni: hr. Działyński, hr. Zamojska, hr. Grocholski, hr. Branicki, hr. Krasiński, T. Morawski, jen. Bystrzonowski, pułk. Kamiński, jen. Flery, p. Vautrain i wielu deputowanych i członków akademii.

Biskup orleański ks. Dupanloup, błogosławiąc związek, przypominał nieszczęścia, jakie spotkały ojczyznę młodego pana i młodej pani. „Nieszczęścia te są tak wielkie, prawił, że współczucie nie może się już zatrzy mywać na klęskach doznanych przez pojedyńcze indywidua a nasze prośby nabożne winniśmy wznosić za wielkie heroiczne narody, które podzielone, porozrywane, zdeptane tysiącami ran krew i soki żywotne sączą.

Po uroczystości kościelnej było krótkie śniadanie w zamku, po którem wszyscy goście wraz z młodem państwem o trzeciej wrócili koleją do Paryża

„Temps“ dla wytłómaczenia łagodnych wyroków, przeciw mordercom niemieckich żołnierzy wydanych, przytacza dowody, że skargi Francuzów przeciw gwałtom i nadużyciom wojskowych niemieckich pozostały całkiem bezskutecznemi.

— Korespondent paryzki do „Köln. Ztg.“ pisze pod d. 17. b. m.:

„W Paryżu rozeszła się była dziś pogłoska, iż Niemcy wkrótce już mają opuścić zajęte departamenta i że rząd francuski ma bezzwłocznie wypłacić resztę kosztów wojennych pieniądzmi pewnej spółki amerykańskiej W skutek tego poszły papiery na giełdzie nieco w górę. — W Nancy miało przyjść do bójki między Francuzami a wojskiem niemieckiem. Powodem tego miała być znowu Alzacya i Lotaryngia. Od niejakiego czasu ukrywa się wiele poborowych z Alzacyi i Lotaryngii w okolicy tego miasta. „Według doniesienia „Courrier de la Meurthe et Mosel“ ma rząd niemiecki niebawem oddać skarbowi francuskiemu tych 6 milionów franków, które się po kapitulacyi Strasburga w ręce Niemców dostały. Z Wersalu donoszą, iż rząd francuski zamierza wielkie zmiany w prefekturach przeprowadzić, chcąc pod tym względem zadość uczynić życzeniom większości zgromadzenia narodowego.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) W nocy na 23. bm. o godz. 11ej Jan Andreich dozorca wagonów kolei czerniowieckiej mający lat 39 żonaty ojciec 2ga dzieci będąc zajętym ściąganiem wagonów na dworcu kolei czerniowieckiej został skutkiem własnej nieostrożności, przez maszynę w piersi uderzony i umarł natychmiast. Zwłoki przewieziono do szpitalu.

Dnia 21. bm. o godzinie 10ej wieczór napadł Ferdynanda Köstlicha porucznika obrony krajowej na ulicy Kopeckiego pod wysokim zamkiem obok ogrodu szynkowego pod „złodziejską sroką“, nieznajomy mężczyzna i chciał ściągnąć z niego paltot. Köstlich strzelił do niego z rewolweru i jak utrzymuje zranił go w lewy policzek, poczem nieznajomy umknął. Śledztwo w tej mierze zarządzono natychmiast.

(Wykaz ukaranych fiakrów i dorożkarzy we Lwowie) Ces. król. Dyrekcya policyi ukarała jako sąd i w własnem zakresie działania w pierwszej połowie bm.: dorożkarzy l. 10 (dwa razy), 26, 95, 172, 180, 190 i 196 za przekroczenie taksy; dorożkarzy l. 146, 203 i 220 za odmówienie jazdy, fiakrow l. 16, 24 i dorożkarzy l. 8, 10 (dwa razy), 13, 57, 58, 103, 108, 162, 200, 209, 241 za szybkę i nieostrożną jazdę; fiakrów l. 1, 23, 32, 45 i dorożkarzy l. 3, 38, 49, 51, 93, 97, 111, 122, 180, 185, 187 za pozostawienie koni z dorożką bez dozoru; dorożkarzy l. 53 i 108 za nieprzadstawienie woźnicy w policyi; dorożkarzy l. 70, 75, 101, 115 i 130 za niezachowanie stanowiska wyznaczonego; fiakra l. 40 i dorożkarzy l. 4, 53, 55, 107, 139, 182, 189, 197, 222 i 240 za nieporządek jazdy; dorożkarzy l. 9 (dwa razy) i 6 za burdę; fiakrów l. 10, 22, 23, 32, 44 i 45 i dorożkarzy l. 4, 7. 13, 16, 28, 40, 46, 64 58, 88, 89 112, 125, 161, 164, 167, 168, 169, 187, 193, 208, 221 i 299 za niewywieszenie taksy jazdy w powozie; dorożkarza l. 56 za zanieczyszczenie ulicy karmieniem konia.

— W Dębicy otwartą została 14. bm. samoistna stacya telegraficzna z ograniczoną służbą dzienną.

(Wybór uzupełniający) jednego członka Rady powiatowej w Białej odbył się 4. bm. Wybrany został Franciszek Nachowski piekarz.

— Rząd rosyjski kazał w zeszłem lecie wymierzyć głębie Bałtyku, a rezultaty tych wymiarów nader są ciekawe. W kierunku z zachodu na wschód zmniejsza się coraz bardziej głębokość Bałtyckiego morza. Podczas gdy około Gotlandyi 180 sążni dosięga, na wybrzeżach gub kurlandzkiej ma tylko 120, a w innych miejscach nie przechodzi 100 sążni. Jeżeli porównamy głębokość m Bałtyckiego z głębokością innych w głębi krajów leżących mórz europejskich, to głębokość Bałtyku najmniejszą się okaże. Morze Adryatyckie ma w najgłębszem swem miejscu 400, morze Czarne 1000, Śródziemne 2000 sążni. Spód Bałtyku w głębszych miejscach składa się po większej części z miękkiej glinki i zawiera w wielu miejscach organiczne istoty. W głębokościach od 10—12 sążni znajdywano po większej części lekką glinę. W tym samym stosunku od zachodu do wschodu, w jakim się głębokość morza zmniejsza, zmniejsza się i specyficzna waga wody. Ilość soli w zachodniej części morza zmniejsza się z zmniejszeniem się głębokości morskiej. Zachodnia część zawiera 4 proc. i zniża się ku wschodniej stronie na $3/4$ aż do $1/3$ proc. Na północy morza Bałtyckiego tak mało soli, iż może być użytą do picia.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sprawozdanie tygodniowe

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

o cenach zboża i produktów zrealizowanych na placu lwowskim w ciągu tygodnia od 11. do 18. stycznia 1872.

(Ceny w walucie austryackiej.)

Wywóz ustał, a zmiany cen nie dają się oznaczyć.

Zboża. Pszenica 170 ℔ w. w. średnia zł. 9 — $9\frac{3}{4}$, najprzedniejsza zł. $10\frac{1}{4}$ — $10\frac{1}{2}$. Żyto 160 ℔ w. w zł. 7 — $7\frac{1}{4}$. Jęczmień 140 ℔ w. w. zł. $5\frac{3}{4}$ — $6\frac{1}{4}$. Owies 100 ℔ w. w. zł. $3\frac{1}{2}$, Hreczka 140 ℔ w. w. zł. $6\frac{3}{4}$ — 7. — Zboża strączkowe. Groch 180 ℔ w w. zł. $8\frac{1}{2}$ – $9\frac{1}{2}$. — Nasiona. Koniczyna 180 ℔ w. w. średnia zł. 48 — 54, najprzedniejszej mało się znajduje zł. 60. — Nasiona olejne. Rzepak zimowy 150 ℔ w. w. nie ma handlu. Lnianka 150 ℔ w. w. zł. $11\frac{3}{8}$ — $11\frac{1}{2}$ – Okowita 80 Tralles 41 miar, gotowa zł. $21\frac{1}{2}$; z umową na maj i sierpień zł 23 — $23\frac{1}{4}$.

Ceny targowe w miesiącu grudniu 1871 :

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Zaleszczyki zr.	c.	Chodorów zr.	c.	Monasterzyska zr.	c.	Bóbrka zr.	c.	Jazłowiec zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	25	5	—	4	42	5	—	4	—
„ żyta	3	25	3	50	3	70	4	—	3	—
„ jęczmienia	2	50	2	50	2	40	2	75	2	50
„ owsa	2	—	1	50	1	60	1	50	1	50
„ grochu	—	—	4	–	2	62	3	50	—	—
„ hreczki	2	75	3	—	2	80	3	50	2	50
„ kukurudzy	3	25	4	—	4	—	4	50	3	—
„ ziemniaków	1	—	1	60	1	45	2	—	1	25
Cetnar siana	1	20	—	80	1	81	1	80	—	—
Sąg drzewa twardego	18	—	10	—	5	12	10	—	7	—
„ „ miękkiego	—	—	8	—	4	12	8	—	6	—
Funt mięsa wołowego	—	16	—	16	—	16	—	18	—	16
Miara wina	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ piwa	—	—	—	18	—	–	–	20	—	14
Wyrobnik z wiktem	—	—		—	—	—	—	—	—	20
„ bez wiktu		—		—		—	–	40	—	30

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 23. stycznia. Zgromadzenie narodowe uchwaliło dodatek do podatku od cukru w wysokości $2/10$ i podatek w wysokości 4 centymów od każdej paczki z 100 zapałkami

Okólnik Rouchera do wyborców na wyspie Korsyce poleca rząd bonapartystowski.

Komisya kapitulacyjna przesłucha w tym tygodniu Bazainea.

Ateny, 21 stycznia. Królowa powiła syna.

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Monachium, 22. stycznia. Wczoraj odbyło się w Tegernsee zgromadzenie starokatolików, na którem znajdowało się także wielu włoscian. Mówili deputowani Sörgel i dr. Zirngibl. Zgromadzenie głosowało formalnie za wywodami mowców przeciw nieomylności Zapowiedziane przeciwne zgromadzenie nie przyszło do skutku.

Wersal, 22go stycznia. Według ajencyi Havas wszyscy członkowie ciała prawodawczego wyrazili wobec rządu zadowolenie swoje z powodu szczęśliwego rozwiązania kryzys, a w sferach parlamentarnych i rządowych dostrzegać się daje żywe pragnienie porozumienia się. Według tego samego źródła zapewniają, że Thiers w przyszłości rzadziej będzie występować w rozprawach izby. Sprawa powrotu do Paryża zdaje się być na długi czas odłożoną. Mylną jest wiadomość o bliskiem przybyciu jenerała Le flô. Panuje wszędzie spokojność. Wczorajsza rozmowa Thiersa z ks. Orłowem była bardzo serdeczną. Thiers odprowadził posła rosyjskiego do Paryża.

Rzym, 22. stycznia. W. książę Michał rosyjski przybył tu z żoną i zaraz otrzymał wizytę królewicza Humberta. Dzienniki zapowiadają niejakie zmiany w osobach wojskowych dworu królewskiego.

Bern, 22. stycznia. Rada stanów obradując nad rewizyą konstytucyi szwajcarskiej naznaczyła pięcioletni termin zwinięcia banków gier hazardowych, licząc od dnia przyjęcia konstytucyi.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 23 stycznia 1872.

Hotel Żorża: Pp. Hr. Michałowski S., z Bolestraszyc. — Pieńczykowski S., z Byszowa.

Hotel europejski: P. Sierzpotoski J., z Stawnicy.

Hotel angielski: Pp Kuczkiewicz Michał, c. k. radca sądu, z Przemyśla. — Dr. Popiel S., adw., z Sanoka. — Serwatowski W., z Korszmina.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23 stycznia 2872.

Pp. hr. Dzieduszycki A., do Lydorówki. — Hr. Dzieduszycki S., do Potorzyc. — Spendling J., adw., do Wisznicy. — Janowski J., do Chocimia. — Milewski A., do Warszawy. — Mysłowski W., do Uścia.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie) Na dochód p. Filomeny Kwiecińskiej, po raz pierwszy: **„Steeple Chase.“** Wodwil w jednej odsłonie przez Aurelego Urbańskiego napisany. Muzyka J. Hösslego. Po raz pierwszy: **„Na dworcu kolei.“** Komedya w 1 akcie z niemieckiego przez G. M. **„Pewien Pan i Pewna Pani.“** Komedya w tym akcie z francuskiego. — Między pierwszą a drugą sztuką odspiewa beneficyantka: Aryę z „Traviaty“ Donizettego. Pieśń „Dobranoc“ muzyka Abta.

Jutro 7my **„Wielki Maskowy Bal“** w dwóch salach balowych, mianowicie: w przyrządzonej umyślnie na ten cel sali teatralnej i połączonej z nią sali redutowej.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	6 m. 42 rano.
„ „ „	o „	8 „ 7 wieczór
„ „ „	o „	3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „	8 „ 32 rano.
„ „ „	o „	12 „ 20 w nocy
„ „ do Brod. i Złoc.	o „	8 „ 52 rano.
„ „ „	o „	11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g.	7 m. 37 rano.
„ „ „	o „	11 „ — wieczór.
„ „ „	o „	8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „	o „	7 „ — wieczór.
„ „ „	o „	2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „	7 „ 24 wieczór.
„ „ „	o „	2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m. 11 rano.
„ „ „ „	o „	12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „	6 „ 53 wieczór.
„ „ „ „	o „	2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu styczniu 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
20	731·31	731·30	733 00	731·87	-8·0	-3·4	-5·3	5·57	2 5	3·0	2·9	2·80	100	87	95	94·0	10	0	10	6·7	0	N 1	O 1	4	5	6	5·0	—
21	735·10	735 88	737·69	736·22	-4·9	+0 1	-1·5	2·10	3·1	3·9	3·7	2 25	100	87	92	93·0	10	8	9	9·0	SO 1	O 2	SO 1	6	3	7	3.3	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(Złote austryackie; oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
D. 23. stycznia. Południowy.								
Akc gal. kol. żel. K. L. a diwid.	—	—	—	—	266	50	267	50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	164	25	165	25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	153	—	155	—
„ papiery czerl. po 200 zł w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	64	—
Listy zast Tow. kred gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	83	10	83	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	25	76	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	50	89	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	—	91	75
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	70	76	25
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż głod r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol gal. K. L. I. Em	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—		41	[illegible]	48
„ cesarski	—		—	—	[illegible]	42	[illegible]	50
Napoleondor	—	—	—	—	9	12	9	[illegible]0
Pół imperyał rosyjski	—	—	—		9	35	9	50
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	80	1	86
„ papierowy „	—	—	—	—	1	59¼	1	60½
Bank. pol. za 100 zł pol	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	72	1	73½
Srebro	—	—	—	—	114	—	115	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. stycznia 1872

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	73 —	73.10
od kwietnia do października po 5%	73 —	73 10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	— —	— —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	318.—	319.
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	317.50	318.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	98.25	99.25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	109.—	109.25
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	122.—	124.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	150.75	151.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24 —

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	97.50	98.—
Bukowiny	74 —	75.—
Galicyi	75.50	76.—
Niższej Austryi	95 50	96 75
Siedmiogrodu	77 50	78.
Węgier	80.40	80 90
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 60%	347.75	348 —
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	351.80	352.20
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1020.—	1025.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	881.—	883.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k	644.—	646 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k	247.—	247 50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2220	2230
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	264.—	264 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	164.25	164.75
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	412.—	413 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	215.50	215.75
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn do losow. po 5% w srebrze	106.—	106 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.—	89.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.25	91.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	89.90	90 20
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.—	88.50
„ „ „ renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.75	9[illegible].25
„ „ „ „ r w. a.	86.—	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	10[illegible] 50	105 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	1[illegible]2.60	102 90
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	191.50	192 —
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50	100.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	2[illegible].—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksiecia Rudolfa	14 50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32 50	33 50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121 50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23 50
Windischgrätza po 20 zł m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	97 20	97.30
Augsburg za 100 zł. w p. n.	97.—	97.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	97.25	97.35
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	115.30	115.40
Paryż za 100 fr.	44.80	44 85

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.47	5.49
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.16	9.16½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	1[illegible]4 —	114.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23. stycznia	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	90
„ „ w srebrze	72	90
Losy z 1860 roku	106	50
Akcye banku wiedeńskiego	264	—
„ „ kredytowego	343	—
Londyn 10 funtów szterlingów	115	35
Srebro	114	—
Napoleondor	9	17
Dukat	5	49

DZIENNIK URZĘDOWY.

(174 1—3) **Edict.**

Nr. 7539. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird hiemit bekannt gemacht, daß über das Gesuch des Stefan Zoltaniecki de praes. 13 September 1871 z. Zahl 7539 die Intabulirung desselben und dessen Ehegattin Thecla Zoltaniecka als gleichtheilige Eigenthümer der bis nunzu auf den Namen des Wencel Szpalek intabulirten Realität sub Nro. 59 in Folwark wielki mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom Heutigen bewilligt und der diesfällige Tabularbescheid für die liegende Nachlaßmasse des verstorbenen Wencel Szpalek zu Händen des unter Einem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Ornstein zugestellt wurde.

Brody, am 28. December 1871.

(189 1—3) **Edykt.**

Nr. 14677. C. k. sąd obwodowy dla spraw wekslowych w Samborze wzywa posiadacza utraconego przez Berischa Moldauer przekazu w Gelsendorf dnia 12. czerwca 1866 na 70 złr. w. a. przez Jakóba Reichert na własną ordrę wystawionego w sześć miesięcy od daty wystawienia płatnego — przez Filipa Korfmana przyjętego i przez Jakóba Reicherta na ordrę Berysza Moldauera żyrowanego, ażeby w ciągu 45 dni licząc od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej tym pewniej zgłosił się przed sąd tutejszy — i objawił swoje posiadanie — ileże w przeciwnym razie po upływie terminu powyższego przekaz ten będzie uznanym za nieważny — a skutki prawne z tegoż wypływające za wygasłe.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 20. grudnia 1871.

(192 1—3) **Edykt.**

Nr. 8732 cyw. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie zawiadamia się wszystkich wierzycieli na dobrach Jelichowice do łac. probostwa w Złoczowie należących — zabezpieczonych, że c. k prokuratorya skarbu imieniem łac. probostwa w Złoczowie w celu przekazania kapitału indemnizacyjnego orzeczeniem komisyi indemnizacyjnej w Złoczowie z dnia 1. września 1854 L. 57 w kwocie 4419 złr. m. k. łac. probostwu w Złoczowie przyznanego — o wprowadzenie postępywania sądowego prośbę wniesła.

Wzywa się więc wszystkich wierzycieli, ażeby swoje wierzytelności na dobrach Jelechowice zabezpieczone w tutejszym sądzie obwodowym albo ustnie przy komisyi w tym celu ustanowionej, albo pisemnie przez protokół podawczy aż do dnia ostatniego kwietnia 1872 włącznie zgłosili. — Zgłoszenia te mają zawierać dokładne podania imienia i przezwiska, tudzież miejsce pobytu zgłaszającego, wdanym razie tegoż pełnomocnika, który się pełnomocnictwem legalizowanem i prawnemi wymogami zaopatrzonemi wykazać ma — dalej podanie żądanej należytości hypotekowanej tak co do kapitału jak też i odsetków, o ile tem równe z kapitałem prawo zastawu przysłuża, z wykazaniem miejsca tabularnego do żądanej wierzytelności odnoszącego się. Jeżeliby zgłaszający się po za okręgiem tutejszego sądu obwodowego przebywał, ma zarazem podać pełnomocnika tutaj zamieszkałego do odbierania sądowych uchwał, inaczej takowe przez pocztę do zgłaszającego wysłane zostaną z równem prawnym skutkiem, jak gdyby takowe zgłaszającemu do rąk własnych doręczone zostały. — Wierzyciele, którzyby swoje pretensye w terminie powyżej wyrażonym nie zgłosili — nie będą więcej przy terminie do tej rozprawy z stronami interesowanemi wyznaczyć się mającym słuchani, i tak uważani, jakoby na przekazanie swej pretensyi na kapitał indemnizacyjny w miarę przysłużającego pierwszeństwa zezwolili, zarazem utracają także wszelkie prawo zarzutów i środków prawnych naprzeciw ugody, któraby w myśl §. 5 patentu z dnia 25. września 1850 między stronami zgłaszającemi stanąć mogła, jeżeli pretensye ich w miarę pierwszeństwa tabularnego im przysłużającego na kapitał indemnizacyjny przekazane albo wedle § 27 patentu z dnia 8. listopada 1853 przy gruncie pozostawione zostały.

Zarazem postanawia się dla wierzycieli z życia i miejsca pobytu niewiadomych Anny z Rożeckich Soleckiej i Joanny Białobrzeskiej i Aleksandra Krolikiewicza kuratorem adw. Dr. Warteresiewicza z zastępstwem adw. Dr. Mijakowskiego, w celu zastępstwa praw tychże.

O czem się tychże niniejszem zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 27. grudnia 1871.

(211 2—3) **Kundmachung.**

Nr. 69415. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit kundgemacht, daß die mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom 27. November 1871 Z. 60589 auf den 30. Jänner 1872 ausgeschriebene Relicitation der zur Cridamasse des Zackarias Pineles gehörigen Antheile der in Lemberg unter Nr. 275 St. und 266 St. gelegene Realitäten mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom heutigen Tage Z. 69415 abberufen wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 13. Jänner 1872.

(212 1—3) Nr. 5830.

Ogłoszenie.

względem pozwolonych cen wykupna liści tytoniowych na lata uprawy 1872, 1873 i 1874 dla Galicyi i Bukowiny, i postępowania zachować się mającego przy wykupnie, tudzież względem wynagrodzenia dowozu.

Za produkowane na rachunek c. k skarbu w latach 1872, 1873 i 1874 w Galicyi i na Bukowinie przez upoważnionych plantatorów liście tytoniowe przyzwalają się, w skutek dekretu wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 23. grudnia 1871 L 58300 następujące ceny kupna w wal. austr. od cetnara wiedeńskiego.

Nr.	Gatunki liści	Klasa	Ceny w wal. aust. zł.	kr.	Uwaga
1	Liście do pokrycia cygarów wszelkiego gatunku	I	22	—	1. Wszystkie liście tytoniowe muszą być oddane bez łodygi.
		II	18	—	2. Jeżeli papucze nie tytoniem lecz słomą lub szpagatem są wiązane, to cena każdej klasy jest o 50 ct. niższa.
		III	16	—	
2	Ordynaryjne (w kształcie serca) liście tytoniowe z oryginalnych galicyjskich nasion	liście doborowe	13	—	
		I	10	50	
		II	8		
		III	5	—	
		Paterucha	4	—	
		liście niewiązane	3	—	
3	Ordynaryjne liście tytoniowe ze wszystkich gatunków nasion wyjąwszy z nasion oryginalnych galicyjskich i czerblowego mianowicie za liście z nasienia węgiersko-galicyjskiego Fogaraskiego i Moskatowieckiego z palatynatu fategrafskiego (Pfalz) pochodzącego	liście doborowe	14	—	
		I	11	50	
		II	8	50	
		III	5	50	
		Paterucha	4	50	
		liście niewiązane	3	50	
4	Czerbel	liście doborowe	13		
		I	10	50	
		II	8	—	
		III	5	—	
		Paterucha	4	—	
		liście niewiązane	3	—	

Za dowóz tytoniu z miejsca plantacyi do magazynów wykupna udzielane będzie plantatorom wynagrodzenie, ustanowione dla odległości więcej jak jedna mila, jednakże mniej jak pięć mil, na cztery centy, a dla odległości pięć lub więcej mil, na pięć centów od cetnara wiedeńskiego liści tytoniowych netto i mili. Przy odległościach nie przenoszących jednej mili nie będzie udzielane za dowóz żadne wynagrodzenie.

Wykupno liści tytoniowych rozpoczyna się zwykle w ogólności dnia 1. grudnia każdego roku, i trwa do końca stycznia następnego roku. Jednak rozpoczęcie i zakończenie wykupna w każdym okręgu uprawy tytoniu corocznie osobno ogłoszone będzie.

Zgłoszenie się o udzielenie pozwolenia do uprawy tytoniu musi nastąpić w terminie, oznaczonym w przepisie dla plantatorów tytoniu (§§. 5 do 8) i w sposób tam wymieniony.

Nie wolno uprawiać żadnych innych gatunków roślin, oprócz tych na które pozwolenie opiewa.

W celu rozpoznania i klasyfikowania liści, dostawionych do wykupna podług ich jakości, ustanawia się jako prawidło:

Jako liście do pokrycia cygarów kwalifikują się tylko te liście, które są racyonalnie wysuszone, dostateczną elastyczność, cienkość, delikatne żyłki, czysty, równy kolor mają, w barwie dobrze zapalone, i zupełnie dojrzałe są, i papusze nie zawierają ani uszkodzonych, ani w inny sposób podlejszych liści.

Do pierwszej klasy liści na pokrycie cygarów wchodzą tylko nieuszkodzone, delikatnie żyłkowate, najcieńsze liście macierzyste o znacznej i równej wielkości, przedniej elastyczności i jasnego zapalenia, o pięknym jednostajnym brunatnym kolorze, które dostarczają przynajmniej 50 procent cienkiego pokrycia.

Do drugiej klasy wcielają się te, które co do koloru, cienkości, zapalenia i delikatnych żyłek są zarówno odznaczające się, ale tylko do średniej wielkości dochodzą i przynajmniej 40 procent cienkiego pokrycia obiecują.

Do trzeciej klasy wchodzą owe liście, które cienkiego i ordynaryjnego pokrycia przynajmniej 35 proc. obiecują, jeżeli zostająca część jest zupełnie użyteczną jako liście do obwijania.

Do klasy doborowych liści należą:

a) przy oryginalnych galicyjskich liściach piękne, dobrze i równo ubarwione, zupełnie dojrzałe, tłuste i nieuszkodzone liście najlepszego gatunku, które się kwalifikują jako przednie ciężkie liście mączne, albo te delikatne liście odziomkowe, które wprawdzie mniej pokrycia wydawać przyobiecują, jak dla liścia na pokrycie cygarów 3. klasy ustanowione jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią;

b) przy węgiersko - galicyjskich i innych liściach te, które mniej pokrycia przyobiecują, jak to dla liścia na pokrycie cygarów 3. klasy ustanowione jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią.

Pod ordynarnymi liściami rozumieją się liście zdatne do produkowania zwyczajnego tytoniu i tabaki.

Do pierwszej klasy ordynarnych liści należą wszystkie zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, zrównane liście macierzyste, które wydają użyteczny liść do obwijania, albo piękny towar do krajania, lub zwyczajny materyał mączny.

Do drugiej klasy należą macierzyste liście, od wiatru i gradu mniej uszkodzone, zrównane, albo w kolorze nierówne, niezrównane, w papusze ułożone, czyste, suche, lepsze liście odziemne, nieuszkodzone, niezupełnie dojrzałe liście macierzyste i dojrzałe liście wierzchołkowe. Liście odziemne muszą być zawsze osobno w papusze układane.

Do trzeciej klasy wchodzą mocno od gradu pobite albo mocno podarte, w papusze ułożone i zrównane liście macierzyste, albo takie, które mają brzydki kolor, albo są biało nakrapiane, lub w szypułka h nieco nadgniłe, przytem jednak suche; następnie niepokaźne, jednakże użyteczne wierzchołkowe i odziomkowe liście; nakoniec takie liście główne, które od mrozu nadpsute są, o ile te ostatnie nie są czarne, i na ordynarny tytoń do palenia zdatne. Liście odziemne muszą jednak i tutaj być w papusze układane.

Przy liściach czerbelowych wcielają się do klasy doborowych liści wielkie liście macierzyste, które są czysto wysortowane, dojrzałe, nieuszkodzone, zrównane, dobrego koloru i zupełnie zdrowe; do pierwszej klasy przyjmują się nieuszkodzone, czysto w papusze ułożone, dobre i zdrowe liście główne; do drugiej klasy należą mniej równe, cokolwiek podarte, jednak zdrowe dojrzałe liście główne; do trzeciej klasy wchodzą liście odziemne i wierzchołkowe, potem przez grad i burze mocno podarte

Ogólne postanowienia dla wszystkich gatunków tytoniu:

Paterucha może być oddawana w stanie niewygładzonym, jednakże nie może zawierać ani łodyg, ani drzewa i musi być dojrzała i do fabrykacyi przydatna.

Chmuła i liście niewiązane muszą być czyste i bez łodyg oddane; nieczysta chmuła będzie w połowie ceny, albo jeszcze w mniejszej cenie przyjętą, podług tego, jako koszta czyszczenia, które odciąganiem ceny pokryć się mają, wymagają, i to pod warunkiem, jeżeli materyał da się zachować.

Materyał do niezachowania i czyszczenia niewarty, będzie zniszczony.

Na sznurach nawleczone przydatne liście będą tylko jako chmuła przyjęte; jeżeli takie liście zawierają w sobie drzewo, to będzie zapłacona tylko połowa ceny chmuły, jeżeli przytem okażą się jeszcze pokryte koszta oczyszczenia.

Dojrzały odrost, który dosięga własności liści macierzystych i posiada także ich wielkość, przydziela się z wyjątkiem liści na cygara, doborowych liści i ordynaryjnych liści pierwszej klasy, do owej do której według powyższych postanowień względem liści macierzystych jest przydatny.

Niedojrzałe liście nie mogą być w papusze układane. Liście wszelkich gatunków bez wyjątku, które są nierzetelnie w papusze ułożone, należy wykupywać po cenie o jedną klasę niżej, niż do której większa lepsza część należy, i jak się samo przez się rozumie, ma być prawdopodobna waga całkiem niezdatnych i takich liści, których zepsucia obawiać się należy, odciągnięta.

Niezupełnie wysuszone i mokre w papusze ułożone liście wszelkiego gatunku będą według jakości swojej przydzielone do niższych klas, niż owe, do których by w dobrym stanie należały, i oprócz tego doznaje plantator odpowiedniego nadzwyczajnej wilgoci i z tego względu obawiać się mającego zepsucia, odciągnienia na wadze.

Całkiem niedojrzałe, na czarno zmarzłe, zgniłe i w ogóle do fabrykacyi tytoniu i tabaki nieprzydatne liście lub części liści będą zniszczone.

Papusze wzorowe każdego gatunku liści i klasy, wzięte ze zbioru roku, o który właśnie idzie, będą wystawione co roku publicznie przy każdym urzędzie wykupna, aby plantatorowie mogli je obejrzeć. Te wzororowe papusze mają słnżyć zarazem w wątpliwych przypadkach za podstawę do rozstrzygania i klasyfikowania.

Lwów, dnia 30. grudnia 1871.

(168 2—3)

Edikt.

Nr. 62036. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen nachstehenden drei Zinsencoupons, und zwar des am 1ten Mai 1871 fällig gewesenen Zinsencoupons pr. 25 fl der über 1000 fl. lautenden Grundentlastungs-Obligation ddto. 1ten November 1853 Nro. 7286 des Lemberger Verwaltungsgebietes des am 1. Mai 1871 fällig gewesenen Zinsencoupons pr. 12 fl. 50 kr. der über 500 fl. lautenden Grundentlastungs-Obligation Nr. 8781 des Lemberger Verwaltungsgebiethes ddto. 1. November 1853 und des am 1. Mai 1871 fällig gewesenen Zinsencoupons pr. 25 fl. der über 1000 fl. lautenden Grundentlastungs-Obligation Nr. 26651 des Lemberger Verwaltungsgebiethes ddto. 1. November 1853 aufgefordert diese Coupons binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vom Tage der Einschaltung dieses Edictes an gerechnet, um so gewisser diesem Gerichte vorzuweisen, widrigens diese Coupons nach fruchtlosem Ablaufe der erwähnten Frist für amortisirt erklärt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 11. November 1871.

(172 2—3)

Obwieszczenie.

L. 232. Na I. półrocze 1872 ustanowiono należytość jezdną od konia i pojedyńczej stacyi pocztowej jak następuje, a mianowicie w dawnych obwodach:

a) Wadowickim, Sandeckim i Sanockim na 1 złr. 32 kr.;

b) Rzeszowskim i Tarnowskim na 1 zł. 27 kr.

c) Krakowskim i Kołomyjskim na 1 zł 23 kr.

d) Czortkowskim, Przemyskim, Lwowskim, Samborskim, Tarnopolskim i Żółkiewskim na 1 zł. 16 kr.

e) Stanisławowskim, Stryjskim, Brzeżańskim i Złoczowskim na 1 zł. 13 kr.

a w Bukowinie na 1 zł. 27 kr.

Poczęstne pocztyliona i należytość za smarowanie zostają niezmienione.

C. k. galic. dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 18. stycznia 1872

Kundmachung.

Nr. 232. Für das erste Semester 1872 wurde das Rittgeld für ein Pferd und eine einfache Post, wie folgt festgesetzt, und zwar in den bestandenen Kreisen;

a) Wadowice, Sandec und Sanok mit 1 fl. 32 kr.

b) Rzeszów, Tarnów mit 1 fl. 27 kr.

c) Krakau, Kołomea mit 1 fl. 23 kr.

d) Czortków, Przemyśl, Lemberg, Sambor, Tarnopol und Żółkiew mit 1 fl 16 kr.

e) Stanislau, Stryj, Brzeżan und Złoczów mit 1 fl. 13 kr.

und in der Bukowina mit 1 fl. 27 kr

Das Postillonstrinkgeld und Schmiergeld bleiben unverändert.

Von der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, den 13. Jänner 1872.

Doniesienia prywatne.

(198 3 - 3)

Obwieszczenie

którem podaje się do wiadomości, iż c. k. sąd powiatowy w Sadagórze na Bukowinie czyniąc zadość prośbie likwidatorów pierwszego galicyjsko bukowińskiego akcyjnego Towarzystwa Rektyfikacyi i wywozu spirytusu na podstawie §§ 49, 50 i 51 ces. pat. z 30. listopada 1852 Nr. 251 dz. ust. p. i art. 137 ustawy z 17 grudnia 1862 Nr. 1 dz. ust. p. z r 1863, publiczną sprzedaż fabryki tegoż Towarzystwa wedle Dom. 1 pag. 1 n. haer. 1 własnej w Łękowcach (kameralnych) na Bukowinie pod l. top. 1 położonej i na 88806 złr. 94 kr. w. a. oszacowanej ze wszystkiemi doń przynależnemi gruntami, budynkami i apparatami uchwałą z 10. grudnia 1871 r. L. 9743 zezwolił i w tym celu trzy termina tj. 25. stycznia 1872, 22 lutego 1872 i 21. marca 1872 zawsze o godzinie 9 przed południem wyznaczył, z których na dwóch pierwszych wspomniana fabryka tylko za lub nad cenę szacunkową, na trzecim zaś i niżej takowej jednak tylko za taką cenę sprzedaną będzie, która wszystkim nań hypotekowanym należytościom wyrówna.

Wadium mające się złożyć do rąk komisji licytacyjnej w gotowych pieniądzach lub papierach wartościowych podług ostatniego ostatniego kursu giełdowego w Wiedniu wynosi 4400 złr. w. a.

Akt szacunkowy, extrakt tabularny i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze wyżwspomnionego sądu, albo na dniu sprzedaży w komisji licytacyjnej.

Licytacye będą się odbywać w c. k. sądzie powiatowym w Sadagórze.

Z drukarni E. Winiarza.